

מ"ת 1944/04/17 - עבד אלרחמן אבו אל היג'א נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 1944-04-17 מדינת ישראל נ' אבו אל היג'א (עציר)
תיק חיצוני: 1140/17
בפני כבוד השופטת תמר נאות פרי
המבקש עבד אלרחמן אבו אל היג'א (עציר)

נגד
המשיבה מדינת ישראל

החלטה

כנגד המבקש הוגש כתב אישום האוחז שלושה אישומים.

בהתאם לאישום הראשון, הוא ואחר, אשר זהותו אינה ידועה, קשרו קשר לבצע שוד בתחנת טוטו בטמרה תוך שימוש בנשק חם. בכתב האישום נטען כי השניים הוציאו לפועל את תכניתם תוך שימוש בנשק חם ושמו ידם על כ-5,000 ש"ח, וזאת ביום 1.10.16. במסגרת אישום זה מיוחסות למבקש עבירות של קשירת קשר לפשע, שוד בנסיבות מחמירות, נשיאת והובלת נשק ומעשה פזיזות ורשלנות בנשק, כאשר יובהר שהנשק בו עסקין הינו אקדח וכי במסגרת השוד הנטען, המבקש ירה יריה אחת, וזאת כמתואר בכתב האישום.

בפריט האישום השני נטען כי המבקש ובן דודו קשרו קשר לבצע שוד בסניף הדואר בטמרה, אף זאת תוך שימוש בנשק חם ובאמצעות אופנוע אותו תכננו לגנוב. עוד נטען כי השניים ניסו לגנוב את האופנוע אך לא הצליחו והמשיכו לבצע את התכנית בכל הנוגע לביצוע השוד. על פי כתב האישום, ביום 6.11.16 המבקש והאחר הצטיידו בצידוד לרבות אקדח וביצעו את השוד תוך שהם עוטים כפפות וקסדות, ותוך שהמבקש מחזיק באקדח באופן מאיים. לפי כתב האישום, במסגרת שוד זה נלקחו כ-15,000 ש"ח. במסגרת אישום זה מיוחסות למבקש עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע, גניבת רכב, שוד בנסיבות מחמירות ונשיאת והובלת נשק.

פריט האישום השלישי מתייחס להחזקת תת מקלע מסוג עוזי ללא רשות ובניגוד לדין, וזאת במהלך פברואר, 2017 והעבירות הרלבנטיות הינן עבירות בנשק ומעשה פזיזות ורשלנות בנשק.

בד בבד עם הגשת כתב האישום המתואר מעלה, הוגש כנגד המבקש בקשה למעצרו עד תום ההליכים.

כבר בפתח בירור הבקשה למעצר עד תום ההליכים הסכימו הצדדים כי קיימות ראיות לכאורה. עיון במסמכים שקיימים עד כה מלמד כי אכן קיימות ראיות שכאלה וראו כי כך נקבע, בהסכמת הצדדים, בכמה וכמה החלטות קודמות.

עוד הוסכם, ואף לגבי כך לא יכולה להיות מחלוקת, כי קמה עילת מעצר וזאת נוכח המסוכנות המגולמת במעשים המתוארים בכתב האישום ואין צורך להכביר מילים.

המבקש נעצר ביום 6.3.17. בשלב מסוים, לבקשתו, הוכן תסקיר של שירות המבחן (תסקיר מיום 16.5.17) ובעקבותיו במהלך הדיון שהתקיים ביום 17.5.17 קבע כב' השופט פורת כי אין מקום לשנות את ההחלטה בדבר המעצר עד תום ההליכים. יחד עם זאת, קבע כב' השופט כי הוא יאפשר למבקש להציע חלופת מעצר נוספת, אם כי ככל הנראה יהיה קשה לאמץ חלופה בסביבת המגורים שבה התרחשו האירועים ולכן ראוי כי החלופה תהיה מרוחקת בלווית גורמים דומיננטיים כמפקחים.

עתה, מונחת בפני בקשתו של המבקש לשקול חלופה חדשה, בזיקה להחלטה מיום 17.5.17, כאשר נוכח הבקשה אף הוכן תסקיר משלים של שירות המבחן (תסקיר מיום 24.8.17).

במהלך הדיון היום הוצגה החלופה ועיקרה הינו מעצר באיזוק אלקטרוני בבית אחותו של המבקש בסכנין, בפיקוחם של ארבעה - אמו של המבקש, אחותו של המבקש ושני דודיו.

שקלתי את טיעוני הצדדים, עינתי בחומר ובפסיקה שהוצגה לעיוני ומצאתי כי לא ניתן להיעתר לבקשה.

ראשית, יש קושי לתת אמון במבקש עצמו. הן בתסקיר הראשון והן בתסקיר השני מפורטות הקביעות של שירות המבחן המתייחסות לכך שהמבקש אינו מודע לבעייתיות שבהתנהלותו ואינו מודע לחומרת מצבו. נכתב כי התנהגותו אימפולסיבית וחסרת שיקול דעת או מחשבה על ההשלכות של מעשיו. בתסקיר השני, המעודכן יותר, צויין כי הדברים נכתבים לאחר שהמבקש נמצא במעצר יותר מ-5 חודשים ולמרות זאת ההתרשמות הינה כפי שמפורטת בתסקיר. עוד צויין כי קיים סיכון גבוה להישנות עבירות דומות וכי עורך התסקיר לא התרשם שהמבקש יוכל לעמוד בתנאים המגבילים, כפי שהוא מבקש. אני סבורה כי נוכח העבירות המפורטות בכתב האישום, סמיכות האירועים, העובדה שהמדובר בשימוש בכלי נשק שונים בשלושה אירועים שונים, אזי שהמדובר ברף מסוכנות גבוה ואם קיים סיכון גבוה שהמעשים יחזרו על עצמם, אזי שהשיקול הראשון המונע את האפשרות להסתפק במעצר באיזוק אלקטרוני הינו אי היכולת לתת אמון במבקש עצמו.

שנית, לא מצאתי שיש בחלופה כדי לאיין את המסוכנות. הדודים של המבקש, כמו גם אחותו ואמו, הותירו רושם טוב של אנשים מהישוב אשר עושים ונכונים לעשות כל אשר לאל ידם על מנת לסייע לו. אומר אף כי ייתכן ושני הדודים יכולים להוות, במובן מסויים, דמות שאותה יכבד המבקש ויחד עם זאת, לא שוכנעתי, ומבלי כמובן לפגוע באישים המכובדים, כי הם יכולים להציב מלפניו את הגבולות המתחייבים נוכח העבירות בהן עסקין ונוכח הקשרים שהיו לו עם כל שאר הגורמים המפורטים בכתבי האישום. יש להדגיש כי אמנם הוצעה חלופת מעצר בבית האחות בסכנין ולא בטמרה, שם התרחשו האירועים (נוכח הערתו של כב' השופט פורת, כפי שצויינה מעלה) ויחד עם זאת, החלופה נותרה בעייתית. המדובר בבית של האחות, צעירה בת 24 המטופלת בשני תאומים קטינים בני 3.5. ייתכן מאוד והאמא, אשר הוצעה כחלופה נוספת, תוכל לשהות עמה במשך פרקי זמן משמעותיים במהלך היום ולסייע לה, אך לא התרשמתי, עם כל

הכבוד, ששתיים אלו יכולות להוות גורמים משמעותיים מבחינתו של המבקש. שני הדודים, בני 69 ו-78, מתגוררים בטמרה ומסכימים לבוא לבית של האחות בסכנין על מנת לסייע במלאכת הפיקוח. ברור לי כי הם לא יוכלו להישאר וללון בבית האחות ובטח לא לטווח הארוך, ואני בספק מה מידת הסיוע שהם יוכלו להעניק. בכל אופן, ברור מהדין שהכוונה היא שהאחות הצעירה, המטופלת בשני תאומים, תהיה המפקחת העיקרית ודומה כי לא ניתן להסתפק בכך. מעבר לכך, אני שותפה לעמדתו של קצין המבחן, לפיה ארבעת המפקחים אינם מודעים לסביבה הבעייתית של המבקש והדבר גורע מיכולתם לשמש כמפקחים ברי סמכא. חלקם לא ידע להסביר בדיוק מה כולל כתב האישום, חלקם לא היה מודע בכלל לעובדה שעסקינן בשלוש עבירות שונות של נשק והם לא מודעים להיקף המעורבות הבעייתית של המבקש עם הגורמים הנוספים המצויינים בכתב האישום. אני בטוחה שהמדובר במפקחים שומרי חוק, אשר לא מנסים למזער מחומרת הדברים לו היו יודעים על היקף כתב האישום, אך נכון לעכשיו, וכפי שציין קצין המבחן, הם אינם מודעים להיקף הדברים וקיים חשש כי הם לא יצליחו למלא תפקידם כמפקחים.

שלישית, אמנם החלופה שהוצעה הינה בסכנין אך המדובר במקום שלא מרוחק באופן משמעותי מטמרה, שם אירעו כל האירועים ושם, כפי שנטען בכתב האישום, יש למבקש נגישות לכלי נשק מגוונים, כך לכאורה.

רביעית, לא ניתן להתעלם מ"השורה התחתונה" של התסקיר הראשון והשני, כאשר בסיכומם של שניהם שירות המבחן לא ממליץ על השחרור ואף לא על מעצר באיזוק אלקטרוני. בא כוחו של המבקש הציג פסיקה באשר למקרים שבהם למרות המלצה שלילית של שירות המבחן, נעתרו הערכאות השונות לבקשות למעצר באיזוק אלקטרוני, ומטבע הדברים באת כוחה של המשיבה הציגה פסיקה אשר מתייחסת לכך שהכלל הוא שאין לסטות מהמלצה שלילית של שירות המבחן. הכלל הינו כפי שמציינת המשיבה, והעובדה שקיימים מקרים שבהם סטו הערכאות מהמלצת שירות המבחן אינו גורעת מהעובדה שהכלל משקף את ההלכה, וכמובן שקיימים מקרים שמצדיקים סטייה ממנה. זהו אינו אחד מהמקרים הללו ואין צורך לצטט או להזכיר את פסקי הדין שהציגו הצדדים לכאן ולכאן.

חמישית, אמנם המדובר במבקש צעיר, יליד 1996, אשר אין לו עבר פלילי. יחד עם זאת, מדובר בסדרה של עבירות חמורות, כל אחת בפני עצמה, ויש לראות כי אין עסקינן "רק" בעבירות נשק אלא בכך שהנשק שימש לביצוע עבירות השוד (בש"פ 10028/03 אל קריף נ' מדינת ישראל, פ"ד נח(2), 577; בש"פ 9126/04 חוסיין נ' מדינת ישראל (7.1.2004); בש"פ 1748/11 יחזקאל נ' מדינת ישראל (10.3.2011)).

אשר על כן, המסקנה המתחייבת משקלול כל הנתונים הינה שלא ניתן לקבל את הבקשה ולא ניתן לעת הזו להורות על מעצר באיזוק אלקטרוני.

ניתנה היום, ז' אלול תשע"ז, 29 אוגוסט 2017, בהעדר הצדדים.